

ספורי הזוהר

בלשון הקודש

מלקט מכל ספרי הזוהר הקדוש
לתנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי וע"א

אור הזוהר - ספורי הזוהר גליון 66

האדמו"ר מהאלמין רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

ההפצה בחינם ולתרומות: 0527651911

צדקה תציל ממות

(זוהר ויקרא ט ע"א וע"ב)

הזכות? גלף ונראה, שהרי בודאי בצורת פניו של זה, הדפוס של המות נאחז, ורצה הקדוש ברוך הוא לזמן זכותו כדי להצילו.

בין כך ישב אותו האיש וישן תחת אילן אחד, וחברו התרחק ממנו וישב בדרך אחרת. אמר רבי יוסי לרבי חייא, כעת נשב ונראה, שודאי הקדוש ברוך הוא רוצה להרחיש לו נס.

קמו וחכו. בין כך ראו צורה אחת של שלהבות עומדת לפניו. אמר רבי חייא, אוי על אותו האיש, שעכשו ימות. אמר רבי יוסי, אשרי

אותו האיש, שהקדוש ברוך הוא ירחיש לו נס. בין כך ירד מאילן אחד נחש אחד ורצה להרגו. קמה אותה צורה עליו והרגתו. סובבה הצורה בראשה, והלכה לה.

אמר רבי יוסי, ולא אמרתי לך שהקדוש ברוך הוא רוצה להרחיש לו נס, ולא תוציא זכותו ממנו? בין כך התעורר אותו האיש, וקם והלך לו. אחזו בו רבי חייא ורבי יוסי, ונתנו לו לאכל. אחר שאכל, הראו לו הנס שהרחיש לו הקדוש ברוך הוא.

רבי חייא ורבי יוסי היו הולכים בדרך, פגעו באותו הר, מצאו שני גברים שהיו הולכים. בין כך ראו איש אחד שהיה בא, ואמר להם: בבקשה מכם, תנו לי מזון פת לחם, ששני ימים אלה שתעיתי במדבר ולא אכלתי דבר. נשמת אחד מאותם שני גברים, והוציא מזונו שהוא הביא לדרך, ונתן לו והאכיל והשקה אותו. אמר לו חברו: מה תעשה עם המזון, שהרי אני את שלי אני אוכל? אמר לו: ומה על שלך אני הולך? ישב אצלו אותו עני, עד שאכל כל מה שהיה אצלו, ואותו לחם שנשאר נתן לו לדרך, והלך לו.

אמר רבי חייא, לא רצה הקדוש ברוך הוא שדבר זה יעשה על ידינו. אמר רבי יוסי, אולי נגזר דין על אותו איש, ורצה הקדוש ברוך הוא להזמין לפניו את זה כדי להצילו. בעוד שהלכו, התעייף אותו איש בדרך. אמר לו חברו: ולא אמרתי לך שלא תתן לחם לאחר? אמר רבי חייא לרבי יוסי, הרי מזון עמנו, נתן לו לאכל. אמר רבי יוסי, התרצה להוציא ממנו את

(משלי י) "וְצַדִּיקָה תַצִּיל מַמּוֹת". מָה הַטַּעַם?
 מְשׁוּם שֶׁצַּדִּיקָה הִיא עֵץ חַיִּים, וּמִתְעוֹרֶרֶת עַל
 אוֹתוֹ עֵץ הַמּוֹת, וְלוֹקַח אוֹתָם שְׂאֵחוּזִים בּוֹ
 וּמַצִּילֵם מִהַמּוֹת. מִי גֵרַם לְאוֹתוֹ עֵץ חַיִּים
 שִׂיתְעוֹרֵר לָזֶה? הֲיֵהוּ אוֹמֵר, אוֹתָהּ צַדִּיקָה שֶׁהוּא
 עוֹשֶׂה, כְּבִיכּוֹל הוּא עֹשֶׂה אוֹתוֹ לְמַעַלָּה, כְּמוֹ
 שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים קו) "עֲשֵׂה צַדִּיקָה צַדִּיקָה בְּכָל עֵת".
 וְהָרִי נִתְבָּאָר.

פְּתַח רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר
 (תהלים לו) "בְּטַח בַּה'
 וְעֵשֶׂה טוֹב שְׂכָן אֶרֶץ
 וְרַעַה אַמּוֹנָה". אֲשֶׁרִי
 חֶלְקוֹ שֶׁל הָאִישׁ שֶׁעוֹשֶׂה
 טוֹב מִשְׁלוֹ, שֶׁהָרִי מְעוֹרֵר טוֹב עִם כְּנַסֶּת יִשְׂרָאֵל,
 וּבַמָּה? בְּצַדִּיקָה. שֶׁכְּשֶׁצַּדִּיקָה מִתְעוֹרֶרֶת, הוּא
 טוֹב, אִזּוֹ מִתְעוֹרֵר אֶל כְּנַסֶּת יִשְׂרָאֵל, וְעַל זֶה כְּתוּב

קוּבֵץ שׁוֹפֵר הַזּוֹהַר כְּרֶךְ ט'

וּבּוֹ שֵׁשׁ סְפָרִים נִפְתָּחִים 228 עֲמוּדִים

1. נְחֻלֵי הַזּוֹהַר
2. חַיִּים שֶׁל זוֹהַר
3. טְהַרַת הַזּוֹהַר
4. הַלּוּלָא דְרִשְׁבִּי
5. מִקְטָב לְעִשְׂרִים
6. מַזְכָּה רַבִּים כְּהֶלְכָתָהּ

לְמוֹד הַזּוֹהַר הוּא שְׁלֵמוֹת גְּדוֹל אֶל הַנְּפֹשׁ

בְּכָל זְמַן שִׁיְהִיָּה לוֹ שְׁהוּת יִלְמַד הַתַּנְ"ךְ
 מִשְׁנֵה גְמָרָא הִלְכָה וּבַמְדָּרֶשׁ וּבַזְהַר הַקְּדוּשׁ.
 כִּי לְמוֹד הַזּוֹהַר הוּא שְׁלֵמוֹת גְּדוֹל אֶל הַנְּפֹשׁ,
 וְאִף עַל פִּי שְׂאִינוֹ מִבֵּין, הַלְשׁוֹן שֶׁל הַזּוֹהַר
 לְבַד מְסַגֵּל מְאֹד.
 (סֵדֶר הַלְמוּד, רַבִּי חֲנוּךְ הַעֲנִיף מְאֻלְעֶסֶק, אוֹת ב')

לְלַמַּד סֵפֶר הַזּוֹהַר הַרְבֵּה, וְאִין מְסַפִּיק שְׂאָר הַלְמוּד

אָמַר לִי (רַבִּי פִּנְחָס מְקַאֲרִיץ זצ"ל) שְׂאִנִּי צָרִיךְ
 לְלַמַּד סֵפֶר הַזּוֹהַר הַרְבֵּה (זִיד אַרְיֵינְטָאן) כִּי
 מִחֲמַת חֲשִׁכוֹת הַגְּלוּת צָרִיךְ לְהֶאֱיֵר בְּאוּר
 גְּדוֹל וְאִין מְסַפִּיק שְׂאָר הַלְמוּד אֶפְלוּ שֶׁהוּא
 מִתְמִיד בְּלַמוּדוֹ בְּשְׂאָר הַשְּׁעוּרִים, וְכֵן הוּא
 בַּזּוֹהַר שְׂאֵמֵר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי שֶׁהַזּוֹהַר
 יִגַּן בְּדָרָא דְמַלְכָּא מְשִׁיחָא, עֵין שָׁם. (נִפְתַּח
 צוּפִים קמ"ד - מְדַרְשׁ פִּנְחָס)

הַקֶּב"ה שֶׁלַח לֵנו "תִּיבַת נַח" שֶׁל הַרְשֵׁב"י
שְׁהוּא "הַזּוֹהַר הַקְּדוּשׁ"
לְהַצִּילֵנוּ מִזִּמְמוֹת הַנּוֹרָא!

הַזּוֹהַר הַקְּדוּשׁ הִיא אוֹצֵר מְשֻׁמָּל מְאֹד
 דִּאֵי אֲרֵי סֵפֶר הַזּוֹהַר דְּאֵי
 מִכִּיב מֵהַ זְמַנִּים הַזֵּה שֶׁנִּסְתַּמְּרוּ
 מִיַּד מְשֻׁמָּלִים וְעַלֵּינוּ
 אֲדוּר עֲשֵׂי עֵינִים מְשֻׁמָּלִים
 דְּהֵיוּ תִּיבַת (שְׁמֵת א) לֵיל הַנּוֹן
 הַזֶּה הַזּוֹהַר הַקְּדוּשׁ הַזֶּה
 אֲדוּר וְשִׂיבָא דֵּא
 נִיבַר חֶסֶד הַזֶּה עִינֵי מְשֻׁמָּלִים
 וְעִינֵי הַזֶּה הַזֶּה עִינֵי מְשֻׁמָּלִים
 דֵּא מְשֻׁמָּלִים מְשֻׁמָּלִים אֲדוּר הַזֶּה
 כְּפִיִּי אֵל מְשֻׁמָּלִים מְשֻׁמָּלִים הַזֶּה
 כְּפִיִּי אֵל מְשֻׁמָּלִים מְשֻׁמָּלִים הַזֶּה

הַזּוֹהַר הַקְּדוּשׁ הִיא אוֹצֵר מְשֻׁמָּל מְאֹד
 דִּאֵי אֲרֵי סֵפֶר הַזּוֹהַר דְּאֵי
 מִכִּיב מֵהַ זְמַנִּים הַזֵּה שֶׁנִּסְתַּמְּרוּ
 מִיַּד מְשֻׁמָּלִים וְעַלֵּינוּ
 אֲדוּר עֲשֵׂי עֵינִים מְשֻׁמָּלִים
 דְּהֵיוּ תִּיבַת (שְׁמֵת א) לֵיל הַנּוֹן
 הַזֶּה הַזּוֹהַר הַקְּדוּשׁ הַזֶּה
 אֲדוּר וְשִׂיבָא דֵּא
 נִיבַר חֶסֶד הַזֶּה עִינֵי מְשֻׁמָּלִים
 וְעִינֵי הַזֶּה הַזֶּה עִינֵי מְשֻׁמָּלִים
 דֵּא מְשֻׁמָּלִים מְשֻׁמָּלִים אֲדוּר הַזֶּה
 כְּפִיִּי אֵל מְשֻׁמָּלִים מְשֻׁמָּלִים הַזֶּה
 כְּפִיִּי אֵל מְשֻׁמָּלִים מְשֻׁמָּלִים הַזֶּה